

Slovak international scientific journal

№50, 2021

Slovak international scientific journal

VOL.1

The journal has a certificate of registration at the International Centre in Paris – ISSN 5782-5319.

The frequency of publication – 12 times per year.

Reception of articles in the journal – on the daily basis.

The output of journal is monthly scheduled.

Languages: all articles are published in the language of writing by the author.

The format of the journal is A4, coated paper, matte laminated cover.

Articles published in the journal have the status of international publication.

The Editorial Board of the journal:

Editor in chief – Boleslav Motko, Comenius University in Bratislava, Faculty of Management

The secretary of the journal – Milica Kovacova, The Pan-European University, Faculty of Informatics

- Lucia Janicka – Slovak University of Technology in Bratislava
- Stanislav Čerňák – The Plant Production Research Center Piešťany
- Miroslav Výtisk – Slovak University of Agriculture Nitra
- Dušan Igaz – Slovak University of Agriculture
- Terézia Mészárossová – Matej Bel University
- Peter Masaryk – University of Rzeszów
- Filip Kocisov – Institute of Political Science
- Andrej Bujalski – Technical University of Košice
- Jaroslav Kovac – University of SS. Cyril and Methodius in Trnava
- Paweł Miklo – Technical University Bratislava
- Jozef Molnár – The Slovak University of Technology in Bratislava
- Tomajko Milaslavski – Slovak University of Agriculture
- Natália Jurková – Univerzita Komenského v Bratislave
- Jan Adamczyk – Institute of state and law AS CR
- Boris Belier – Univerzita Komenského v Bratislave
- Stefan Fišan – Comenius University
- Terézia Majercakova – Central European University

1000 copies

Slovak international scientific journal

Partizanska, 1248/2

Bratislava, Slovakia 811 03

email: info@sis-journal.com

site: <http://sis-journal.com>

CONTENT

CONSTRUCTION AND ARCHITECTURE

Bagitova S., Imambaeva R., Kuanysheva A.

METHODS FOR DETERMINING THE MOMENT OF
CRACK FORMATION IN PRESTRESSED BENT
REINFORCED CONCRETE ELEMENTS3

ECONOMY

Shamugia A., Luarsabishvili M.

AN EVALUATION OF MODERN TRENDS OF
"BUSINESSANGELS"6

Hlushchenko S.

ESSENCE AND PRINCIPLES OF RESTRUCTURING IN THE
SYSTEM OF INTEGRATION RELATIONS OF
AGRICULTURAL ENTERPRISES11

Kysh L.

E-COMMERCE IN UKRAINE: PROBLEMS AND
SOLUTIONS15

Tesheva L.

INTERACTION OF THE NATIONAL INNOVATION
SYSTEM AND THE INNOVATIVE ECOSYSTEM IN
PROVIDING STRATEGIC DEVELOPMENT OF THE
AGRICULTURAL SECTOR23

MATERIALS SCIENCE AND MECHANICS OF MACHINES

Timoshchuk O., Melnyk O.

IMPROVING THE EFFICIENCY OF OPERATION OF
TECHNOLOGICAL EQUIPMENT OF THE PORT
TRANSHIPMENT COMPLEX ON THE BASIS OF
TECHNICAL CONTROL.....27

STATE AND LAW

Shvydka T.

CONTROL OF THE CONCENTRATION OF ECONOMIC
ENTITIES AS A PREVENTIVE NORMS OF THE
COMPETITIVE POLICY OF THE STATE.....32

Belousov A., Kartashov I.

ENSURING THE SAFETY OF THE PERSON WHO
ENTERED INTO A PRE-TRIAL AGREEMENT ON
COOPERATION IN THE JUDICIAL STAGES OF THE
CRIMINAL PROCESS.....36

Kirichenko T.

GENESIS AND DEVELOPMENT OF STATE SUPPORT
FOR ENTREPRENEURSHIP IN UKRAINE39

Ostapenko Y.

THE PROCESS OF LEGISLATIVE PROVISION OF THE
INVESTMENT NATURE OF THE MODERN MARKET
ECONOMY44

позиціонуватися як самостійний повод для рішення питання про застосування заходів державної захисти.

Список литературы

1. Пояснительная записка к проекту Федерального закона «О внесении изменений в Уголовный кодекс Российской Федерации и Уголовно-процессуальный кодекс Российской Федерации». Документ опубликован не был // СПС «КонсультантПлюс» (Дата обращения: 28.01.2021).

2. Головинская И.В. К вопросу о полномочиях следователя и прокурора при заключении досудебного соглашения о сотрудничестве // Современный юрист. 2017. № 3. С. 62-70.

3. О практике применения судами особого порядка судебного разбирательства уголовных дел при заключении досудебного соглашения о сотрудничестве: Постановление Пленума Верховного Суда РФ от 28.06.2012 № 16 // Бюллетень Верховного Суда РФ. № 9. 2012.

4. Багмет А.М., Османова Н.В. Сохранение в тайне персональных данных участников уголовного судопроизводства // Российский судья. 2019. № 7. С. 27-33.

ГЕНЕЗИС ТА РОЗВИТОК ДЕРЖАВНОЇ ПІДТРИМКИ МАЛОГО ПІДПРИЄМНИЦТВА В УКРАЇНІ

Кириченко Т.Я.

*аспірант кафедри публічного управління та адміністрування
Полтавської державної аграрної академії*

GENESIS AND DEVELOPMENT OF STATE SUPPORT FOR ENTREPRENEURSHIP IN UKRAINE

Kirichenko T.

*Postgraduate student of the Department of Public Administration
and management
Poltava State Agrarian Academy*

Анотація

Розглядаються умови відродження та розвитку малого підприємництва в Україні в період становлення ринкової економіки на основі приватної власності. Звертається увага на сукупність чинників, що обумовили доцільність формування державної політики підтримки малого підприємництва. Виділено етапи державної підтримки підприємництва у залежності від стану національної економіки. Запропоновано функціональне наповнення механізму державної підтримки малого підприємництва в умовах зростання економічних ризиків.

Abstract

The conditions of revival and development of entrepreneurship in Ukraine during the formation of a market economy on the basis of private property are considered. Attention is paid to the set of factors that determined the feasibility of forming a state policy to support entrepreneurship. The stages of state support of entrepreneurship depending on the state of the national economy are highlighted. The functional content of the mechanism of state support of entrepreneurship in the conditions of growth of economic risks is offered.

Ключові слова. Державна підтримка, мале підприємництво, державна політика, розвиток, функція державної політики.

Keywords. State support of entrepreneurship, mechanism of state support, development, function of state policy.

Постановка проблеми. Для соціалістичного періоду українського суспільства підприємництво не було характерним явищем, хоча повсякденному життю українців були притаманні елементи самостійної економічної діяльності (пошиття одягу, ремонт приміщень і побутової техніки, садівництво, городництво тощо). Така діяльність не регламентувалася і розглядалася як можливість отримання додаткового доходу до заробітної плати за місцем основної роботи людини.

Підприємництво відроджується в Україні з переходом до економіки ринкового типу, яка відображає капіталістичний спосіб виробництва, тобто базується на приватній власності. Оскільки перехідна економіка є зламом старої системи і супроводжу-

ється соціально-економічною кризою (банкрутством підприємств із застарілою технологією і масовим звільненням працівників з усіма соціальними наслідками), влада зацікавлена у становленні малого і середнього підприємництва, середовище якого акумулює вільні робочі руки і створює можливість для формування доходу від самозайнятості. У цей період починають створювати інститути державної підтримки підприємництва, роль яких з часом змінюється. У якому напрямі відбуваються зміни, яким має бути обсяг державної підтримки підприємництва і чи має він бути взагалі – на ці питання немає остаточної відповіді, що обумовлює проведення наукового пошуку концепцій, моделей і механізмів відповідної державної політики.

Аналіз останніх досліджень і публікацій.

Ідея підприємництва, як фундаментального явища капіталістичної економіки, стає провідною в наукових дослідженнях видатних учених-економістів 18-19 ст. Доцільно згадати роботи Р. Кантильйона, який одним із перших увів у науковий обіг поняття «підприємництво» [1] та Й. Шумпетера, дослідження якого дозволили нам зрозуміти різницю між бізнесом та підприємництвом, тісно пов'язаним з інноваціями [2]. Однак, нас насамперед цікавлять роботи науковців щодо визначення доцільності та меж втручання держави в економіку, зокрема й щодо регулювання чи підтримки підприємницької діяльності. З появою наукової праці Дж. Мілля «Основи політичної економії», де були вперше фундаментально описані провали (фіаско) ринку [3], з'являється низка науковців, які обстоюють ідею державного дирижизму (М. Туган-Барановський, М. Вебер, М. Фрідман, А. Лаффер, Дж. М. Кейнс, Я. Тінберген та ін.). З цього часу в теорії державного управління формуються дві протилежні концепції щодо взаємодії держави та підприємницьких структур: ліберальна та етатична. Жодна з них не є домінантною, вони змінюють одна одну в залежності від економічних умов. В Україні обґрунтування політики державної підтримки підприємництва в різні часи знаходимо в наукових працях Г. Сиваненка, В. Торопкова [4], окремі роботи присвячені дослідженню специфіки підприємництва в перехідній економіці [5], а також вивченню зарубіжного досвіду підприємницької діяльності [6].

Події останніх років (воєнний конфлікт на Сході України, пандемія коронавірусу) обумовлюють зростання ризиків для діяльності малих і середніх підприємств, а отже вимагають перегляду державної політики підтримки підприємництва з метою збереження створеної виробничої інфраструктури та забезпечення соціальних гарантій підприємцям. Таким чином, дослідження щодо завдань і заходів державної підтримки підприємництва в умовах загострення економічної кризи, актуалізуються.

Метою статті є виявлення тенденцій зміни державної політики підтримки підприємництва в Україні та обґрунтування її складових на сучасному етапі.

Виклад основного матеріалу. З початку відродження підприємництва в Україні виникла велика потреба в інформаційній, правовій та фінансовій їх підтримці. Особливо важливим було закладання правових основ підприємницької діяльності, що дозволяло вибудовувати зрозумілі правила формування відносин між підприємцями та органами публічної влади. На сьогоднішній день пошукова система «Ліга-Закон» надає 3662 нормативно-правових акти, прийнятих протягом 1991-2020 р.р., що

стосуються врегулювання різних аспектів підприємницької діяльності. Закон України «Про підприємництво» – це був один із перших нормативно-правових актів, прийнятих в сучасній Україні ще Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки (УРСР) у 1991 р. [7]. Загалом, з усієї сукупності нормативно-правових актів можна виділити низку законів, що стосуються регулювання окремих аспектів підприємницької діяльності (Закони України «Про власність», «Про ліцензування певних видів господарської діяльності», Господарський Кодекс України, Податковий Кодекс України тощо), і сукупність законів, спрямованих на регулювання діяльності підприємств різних організаційних форм і галузевої приналежності – Закони України: «Про акціонерні товариства», «Про фермерське господарство», «Про розвиток та державну підтримку малого і середнього підприємництва в Україні», «Про державну підтримку сільського господарства України» та ін.

Статистика створення підприємств малого і середнього бізнесу та аналіз нормативно-правової бази дозволяють зробити висновок, що період 1991-1996 рр. – це початок зародження підприємництва в нових умовах господарювання і одночасно формування державної регуляторної політики, частиною якої стали заходи підтримки підприємницької діяльності, яка конче цього потребувала. Детально дослідити кількісні параметри розвитку підприємництва на даному етапі вкрай важко через те, що відбувалася тотальна трансформація інституціонального середовища країни, зокрема й перебудова служби статистики. Окремі науковці також вказують на складність дослідження періоду 1991-1996 р. р. (М. Лендел, Н. Волошук, М. Черевко), зазначаючи, що класифікація видів економічної діяльності була затверджена Держстандартом України лише в 1996 р., а вводилася в практику з 2001 р. [8]. Однак, ми можемо прослідкувати динаміку кількості малих підприємств та зайнятих у цих підприємствах протягом зазначеного періоду. Статистика, наведена у відкритих інтернет-ресурсах дає уявлення про роль відповідного сектора економіки як соціального стабілізатора, який відтягував на себе значні людські ресурси, вивільнені з промисловості (табл.).

Держава була зацікавлена у забезпеченні економічної стійкості та соціальної стабільності, що виражалося в характері заходів державної підтримки підприємництва. У цей період вона була спрямована на інформаційно-консультативну та юридичну допомогу; створення інституційного середовища, захист інтересів підприємців (зокрема фермерів); спрощення доступу до ресурсів, насамперед фінансових (податкова політика); зменшення регуляторного тиску.

Таблиця

Динаміка кількості малих підприємств та найманих працівників даних підприємств в Україні, 1991-1996 рр.

Показники	Роки						1996 р. до 1991 р., %, разів
	1991	1992	1993	1994	1995	1996	
Кількість МП, тис. од.	19,6	50,5	75,0	79,8	96,0	101,0	5,2 рази
Середня кількість найманих працівників на 1 під-во, осіб	25	12	10	9	12	12	48,0

Джерело: складено автором за даними [9; 10].

Проте, уже до кінця 2000-х років помітним стає не лише збільшення кількості малих підприємств, але й скорочення числа найманих працівників у розрахунку на 1 підприємство, що відображає загальноекономічну ситуацію, пов'язану з формуванням нової податкової політики, подальшим скороченням діяльності великих підприємств і вивільненням працівників, які самостійно знаходили можливість для прикладення своєї праці, переважно шляхом створення малих сімейних підприємств. Власники підприємств поступово починають перебирати на себе соціальні функції, навчаючи персонал, сплачуючи страхові внески та формуючи мінімальні соціальні пакети (оплата харчування, матеріальна допомога, організація відпочинку). Стає зрозуміло, що по відношенню до малих і середніх підприємств, а також підприємців-фізичних осіб має бути сформована спеціальна державна політика, яка буде враховувати особливості малого підприємництва та створювати належні умови для їх розвитку.

Таким чином, у 1996 р постановою Кабінету Міністрів України затверджується Концепція державної політики розвитку малого підприємництва (Концепція) та визнаються такими, що втратили чинність рід нормативно-правових актів або їх частин [10]. Зокрема, це стосується постанов Кабінету Міністрів України: від 17.03.1993 р. № 201 «Про Програму державної підтримки підприємництва в Україні»; від 21.03. 1995 р. № 200 «Про внесення змін і доповнень до Програми державної підтримки підприємництва в Україні»; від 19.08.1995 р. № 667 «Про внесення змін до Програми державної підтримки підприємництва в Україні»; пункту 6 постанови Кабінету Міністрів України від 27.08.1995 р. № 687 «Про Український фонд підтримки підприємництва». З цього періоду державна політика розвитку малого підприємництва акцентується на підтримці підприємництва в пріоритетних сферах економіки та залучення підприємців до розв'язання соціально-економічних проблем на державному та регіональному рівнях.

Необхідно відмітити, що діяльність малих підприємств і державна політика їх підтримки мали певні відмінності у порівнянні із зарубіжними країнами. С. Алексеев зазначає, що в середовищі малих підприємств України, на відміну від зарубіжних країн, не спостерігалися інтеграційні процеси, які приводили до формування середнього підприємництва, що, за його спостереженнями, обумовлювалося наявністю податкових та інших пільг для них

[12]. Мали та середні підприємства спрямовували вироблені товари й послуги переважно на внутрішній ринок України і, в основному, це були торговельні послуги та виробництво продуктів харчування. Власники таких підприємств завжди відчувають нестачу оборотних коштів, однак держава через слабкість фінансових інститутів не могла забезпечити належну фінансову підтримку малого підприємництва – кредитування малих і середніх підприємств почали здійснювати зарубіжні фінансові установи. За даними директора економічного департаменту Національного банку України В. Галь першим в Україні (1994 р.) почав кредитувати малий та середній бізнес Європейський банк реконструкції та розвитку (загальна сума його першої кредитної лінії становила понад 135 млн дол. США) [13]. Можна відмітити три основні проблеми розвитку малого підприємництва в Україні, наявність яких спонукала уряд до перегляду регуляторної політики:

- слабке матеріально-технічне і фінансове забезпечення підприємств;
- відсутність бізнес-освіти і досвіду у підприємців;
- нерозвиненість ринкової інфраструктури, необхідної для малих і середніх підприємств.

З огляду на це протягом 1998-2000 рр. відбувається переформатування державної політики підтримки малого підприємництва, принципи якої закладаються в Указі Президента України «Про державну підтримку малого підприємництва» 1998 р. та Законі України «Про державну підтримку малого підприємництва» 2000 р., який втратив чинність у 2012 р. [14; 15]. Закон став підставою для ухвалення Національної програми сприяння розвитку малого підприємництва в Україні [16], яке забезпечувало зайнятість і самозайнятість, сприяло розкриттю творчого потенціалу підприємців та підвищенню життєвого рівня населення. Але головною відмінністю державної політики підтримки малого підприємництва II періоду (1997-2004 рр.) стало її спрямування на формування середнього класу, «... який є основою соціально-економічних реформ, гарантом політичної стабільності та демократичного розвитку суспільства» [12]. Однак, розроблені державою заходи, не змінили тенденції розвитку малого підприємництва: їх кількість продовжувала зростати, хоча і нижчими темпами, а кількість найманих працівників в розрахунку на 1 підприємство – скорочуватися (рис. 1). Запроваджене урядом кредитування малих підприємств сприяло появі нової

проблеми – зростанню заборгованості перед банками. За даними В. Галь, обсяги заборгованості підприємств різних форм власності перед банками з 2000 р. по 2002 р. зросли більше, ніж у 3,2 рази і склала 4,7 млрд грн [13].

III етап становлення державної політики підтримки малого підприємництва відзначається тим,

що держава намагається зорієнтувати підприємців, зокрема і власників малого бізнесу, на виробництво інноваційної продукції та залучення інвестицій під інноваційні проекти, що знаходить відображення в «Стратегії економічного та соціального розвитку України «Шляхом європейської інтеграції» на 2004-2014 рр.

Рис. 1. Динаміка кількості малих підприємств та найманих працівників даних підприємств в Україні, 1997-2004 рр.

Джерело: побудовано автором за [10].

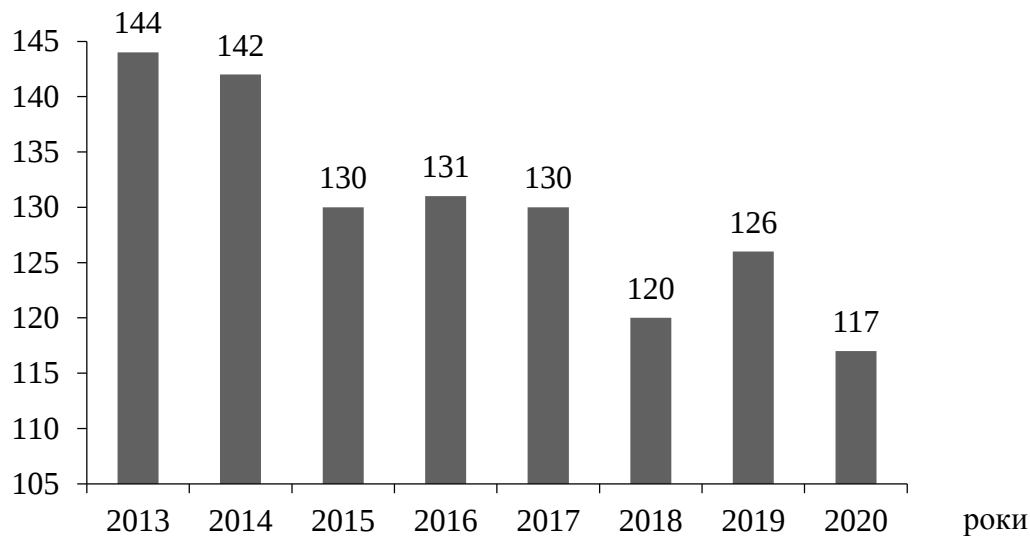
Однак, економічна криза 2008-2009 рр. негативно вплинула на стан малого підприємництва, що спонукало до пошуку різних можливостей збереження бізнесу, інколи шляхом лобіювання інтересів власника чи відкритої корупції. Складна економічна ситуація змушує державу модернізувати політику підтримки підприємництва, враховуючи загрози зростання недобросовісної конкуренції, монополізацію ринку і втрату фінансової спроможності малими підприємствами. З метою формалізації та інституціоналізації відповідної політики у 2012 р. ухвалюється Закон України «Про розвиток та державну підтримку малого і середнього підприємництва», який стає основою для розроблення Концепції Загальнодержавної програми розвитку малого і середнього підприємництва на 2014-2024 рр., що так і не набула статусу нормативного

документу. Якщо говорити про проблеми розвитку малого підприємництва періоду 2004-2014 рр., то до основних з них можна віднести:

- тінізацію діяльності та корупцію;
- порушення технологічних і екологічних норм виробництва;
- недотримання норм трудового законодавства;
- зростання вартості виробництва та погіршення доступу до ресурсів;
- високий податковий тиск.

Особливо гострою є проблема корупції, значною мірою пов'язана з умовами відкриття/закриття бізнесу, отриманням ліцензій, сертифікацією продукції, сплатою податків. Напруження, обумовлене корупційною складовою, хоча і зменшується останнім часом, але не зникає зовсім, Україна залишається країною з високим рейтингом сприйняття корупції (рис. 2).

Рейтинг

■ рейтинг сприйняття корупції

Рис. 2. Місце України у рейтингу сприйняття корупції, 2013-2020 рр.

Джерело: побудовано автором за даними Transparency International.

Унаслідок цього з 2014 р. розпочинається масштабна реформа усієї системи державного управління, покликана створити прозорі та однакові для всіх умови ведення бізнесу. Осучаснення державної політики підтримки малого бізнесу (IV етап) уперше стосується не стільки врахування проблем безпосередньо підприємництва, скільки мінімізації негативних впливів втручання держави у бізнес-процеси та удосконалення механізмів регуляторної діяльності. Зокрема: 1) посилюються вимоги щодо дотримання принципу прозорості – обов'язкове оприлюднення регуляторного акту, отримання та врахування пропозицій стейкхолдерів; 2) звертається увага на зв'язаність нормативних документів, їх послідовність та несуперечливість; 3) декларуються прагнення щодо дотримання балансу інтересів підприємців, населення та держави; 4) розробляються показники для моніторингу та оцінювання дії регуляторного акту; 5) активізується диджиталізація публічного управління. На жаль, зосередження реформи публічного управління переважно на процесах децентралізації влади не сприяли поліпшенню умов ведення малого підприємництва. З огляду на це доцільним є:

- перегляд функцій органів державної влади та органів місцевого самоврядування щодо підтримки підприємництва, що обумовлено проведенням адміністративно-територіальної реформи;
- подальший розвиток інституційного середовища підтримки малого та середнього підприємництва, зосередження функцій державної підтримки підприємств в межах окремого інституту;
- поширення публічно-приватного партнерства на принципах прозорості та відповідальності;

- активізація електронного урядування в середовищі малого і середнього підприємництва – використання електронних платформ для проведення тендерів, реєстрації підприємств, адміністрування податків, надання консультативної допомоги тощо;
- залучення представників малого і середнього бізнесу, громадських організацій, науковців до розроблення та обговорення регуляторних актів.

Висновки та пропозиції. Проведене дослідження дає підстави виділити чотири етапи в становленні державної політики підтримки малих підприємств: I – 1991-1996 рр., період становлення як підприємництва, так і державної політики його підтримки. У цей період закладаються правові основи державного регулювання підприємництва; II – 1997-2004 рр., спрямування державної політики, принципи якої викладено в Національній програмі сприяння розвитку малого підприємництва в Україні, на створення середнього класу; III – 2005-2014 рр., орієнтація підприємців на виробництво інноваційної продукції та залучення інвестицій під інноваційні проекти, що знаходиться відображення в «Стратегії економічного та соціального розвитку України «Шляхом європейської інтеграції» на 2004-2014 рр.; IV – 2015-2020 рр., спрямованість державної політики на створення прозорих та однакових для всіх умов ведення бізнесу, перегляд принципів взаємодії бізнесу і влади.

Окреслені заходи, спрямовані на удосконалення державної політики підтримки малих підприємств, обумовлюють необхідність проведення подальших досліджень щодо визначення умов застосування конкретних регуляторних механізмів.

Список літератури

1. Кантільон Р. Ессе о природе торговли в общем плане. Мировая экономическая мысль. Сквозь призму веков: В 5 т. – Т. I. От зари цивилизации до капитализма; отв. ред. Г. Г. Фетисов. – М: Мысль. 2004. С. 260–278.
2. Шумпетер, Й. Теория экономического развития: исследование предпринимательской прибыли, капитала, кредита, процента и цикла конъюнктуры; пер. В. С. Автономов, М. С. Любский, А. Ю. Чепуренко. Москва: Прогресс. 1982. 456 с.
3. Милль Дж. С. Основы политической экономии; пер. А. А. Калинин, Р. И. Столпер. М.: Прогресс. 1980. 495 с.
4. Торопков В. М., Сиваненко Г. П. Тенденції та перспективи розвитку малого бізнесу в сучасних економічних умовах. Науковий вісник Чернівецького торговельно-економічного інституту КНТУ. Вид. 1. Економічні науки. Чернівці: ЧТЕІ КНТУ. 2012. С. 122-128.
5. Ісаченко Д. А. Малі підприємства в трансформаційній економіці регіону: монографія. Одеса: Ін-т проблем ринку та екон.-еколог. досліджень НАН України. 2009. 406 с.
6. Ольвінська Ю. О. Особливості державного регулювання малого підприємництва у країнах світу. Державне управління: удосконалення та розвиток: електрон. наук. фахове вид. 2015. № 2. URL: <http://www.dy.nayka.com.ua/?op=1&z=814>.
7. Про підприємництво: Закон України від 07.02.1991 № 698-XII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/card/698-12>.
8. Лендел М., Волощук Н., Черевко М. Тенденції і напрями діяльності та розвитку суб'єктів малого підприємництва. URL: <https://dspace.uzhnu.edu.ua/jspui/bitstream/lib/14669/1/%D0%A2%D0%95%D0%9.pdf>. (Дата звернення 02.02.2021).
9. Черничко Т. В., Яворський В. В. Місце та значення малого бізнесу в розвитку національної економіки. URL: https://ny.nltu.edu.ua/Archive/2010/20_4/151_Czerny czko_20_4.pdf. (Дата звернення 02.02.2021).
10. Основні показники розвитку малих підприємств. URL: http://www.ukrstat.gov.ua/operativ/operativ2006/sze/sze_ric/mp/mp_u/2005.htm. (Дата звернення 02.02.2021).
11. Про Концепцію державної політики розвитку малого підприємництва: Постанова Кабінету Міністрів України від 03.04.1996 № 404-96-п. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/card/404-96-%D0%BF>. (Дата звернення 02.02.2021).
12. Алексеев С. Становлення та розвиток малого і середнього підприємництва в Україні у 1991-2004 рр.: історичний аспект. URL: http://www.experts.in.ua/baza/analitic/index.php?ELEMENT_ID=36226. (Дата звернення 02.02.2021).
13. Галь В. Розвиток малого та середнього бізнесу в Україні. Вісник НБУ. 2003. №1. С. 13-15.
14. Про державну підтримку малого підприємництва: Указ Президента України від 12.05.1998 № 456/98. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/card/456/98>. (Дата звернення 03.02.2021).
15. Про державну підтримку малого підприємництва: Закон України від 19.10.2000 № 2063-III. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/card/2063-14>. (Дата звернення 03.02.2021).
16. Про Національну програму сприяння розвитку малого підприємництва в Україні: Закон України від 21.12.2000 № 2157-III. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/card/2157-14>. (Дата звернення 03.02.2021).

**ПРОЦЕС ЗАКОНОДАВЧОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ВІДНОСИН ІНВЕСТИЦІЙНОГО
ХАРАКТЕРУ СУЧАСНОЇ РИНКОВОЇ ЕКОНОМІКИ**

Остапенко Ю.І.

кандидат юридичних наук, доцент, асистент
кафедри господарського права
Національного юридичного університету
України імені Ярослава Мудрого, м. Харків.
Харківська область, Україна
ORCID: <http://orcid.org/0000-0002-4033-5927>

**THE PROCESS OF LEGISLATIVE PROVISION OF THE INVESTMENT NATURE OF THE
MODERN MARKET ECONOMY**

Ostapenko Y.

PhD of Law, Associate Professor, Assistant
Department of Economic Law
Yaroslav Mudriy National Law University, Kharkiv.
Kharkiv region, Ukraine

Анотація

Проаналізовано новітні законодавчі підходи до інституту інвестиційного права на сучасному етапі. Зазначено нововведення інвестиційного законодавства - «Інвестиційна няня». Обґрунтовано позицію щодо розширення інвестиційного законодавства України за рахунок Інвестиційного кодексу України.